

Prelaadi kiri (august 2012)

”Vaadelgem seda eeskuju, mida Neitsi Maarja oma käitumisega meile näitas”, ütleb Opus Dei prelaat oma augustikuu kirjas, mille keskpunktiks on Neitsi Maarja Taevassevõtmine.

18.08.2012

Armsaimad: hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi.

Selles kuus on meie tähelepanu keskpunktiks Neitsi Maarja Taevassevõtmise Püha, mida Kirik

15. augustil tähistab. Vaadeldes ihu ja hingega taevasse võetud Jumalaema ilu, on meie lapselik armastus veelgi tulusem. Vaadates oma nõtrusele, palume me koos kogu Kirikuga: *da manum lapsis, fer opem cadúcis* [1] Ta ruttab abiks kukkujatele ja päästjaks nõtradele. Korrakem suures tänutundes koos tütarde ja poegadega, samal ajal sügavalt kirja sisu vaadeldes püha Josemaria sõnu: *"Ema! Meie Ema, minu ema!"*

Püha Missa esimene lugemine toob meie ette stseeni Johannese Ilmutuse Raamatust: *Jumala tempel taevas avanes ning tema templis sai nähtavaks tema lepingulaegas (...)* Suur tunnustäht sai nähtavaks taevas: naine, rietatud päikesesse, ning kuu tema jalge all, ning pärg kaheteistkümnest tähest tema peas. [2] Benediktus XVI., kelle palvesoovide eest me üha enam palvetada tahame, küsib sellest Pühakirja kohast lähtudes: "Mida

tähendab lepingulaegas? Mis siis õieti saab nähtavaks? Vanas Testamendis on see Jumala sümbol. Kuid Uus Testament ütleb meile, et see Seaduse Laegas on üks konkreetne elav persoon, Neitsi Maarja. Jumal ei elutse mööblitükis, ta elab isikus, südames: Maarjas, kes kandis oma ihus igavese Jumala inimesekssaanud poega, meie Issandat ja Lunastajat.”[3]

Temas lähevad *Logose* inimesekssaamisega täide Jumala ettekuulutused Iisraeli rahvale. Jumal lõi uue, igavese sideme, mitte ühe rahvaga vaid kogu inimkonnaga, mitte Siinai mäel, vaid Maarja puhtaimas ihus, milles Sõna sai Lihaks selleks, et meie keskel elada. Tänaagem meie armast neitsit selle eest, et ta oma alandlikkuse, kuulekuse ja puhtusega Jumala kõrgeimale tahtele täiuslikumal viisil kaasa aitas. Palugem, et tema lapsed – kõigi ajastute mehed ja naised –

tema eeskuju järgida tahaksid, et me püüaksime saavutada neidsamu voorusi, mis meie Emas säravad.

Selle Suurpühaga seoses kutsun ma teid Püha Isa õpetusele ja püha Josemaria näidetele vastavalt sellest stseenist enese jaoks mõned järeldused tegema.

Püha Paulus meenutab oma kirjas Heebrealastele, et tähtsaim telk vanas Jeruusalemma templis, "kõige püham paik", *oli kuldne suitsualtar ja lepingulaegas, mis oli üleni kullaga kaetud; Selles olid kuldkruus mannaga ja Aaroni kepp, mis oli õitsenud ja lepingulauad.* [4]

Peatugem lepingulaeka Maarja sümboli juures. See, et see templi kõige pühamas paigas asetses, annab tunnistust Maarja eriliselt Jumala lähedusest ja usaldusest: *Ainult Jumal on sinust suurem!* [5], hüüame me rõõmsalt koos püha Josemariaga – sest meil on selleks vajadus.

Lepingulauad, mis Jumal Moosesele üle andis, peegeldavad Jumala tahet, oma rahvaga leping saavutada, niikaua kui see talle truuks jääb. Nagu ütleb Püha Kiri, murdis Iisraeli rahvas korduvalt truudust. Kuid Maarja kohta see ei käinud. Sest nagu ütles Paavst, "Maarja on Seaduse Laegas, sest ta võttis vastu Jeesuse. Ta võttis vastu elava sõna, kõik, mida Jumala tahe ja tema tõde sisaldab; ta võttis vastu selle, kes on uus ja igavene liit. See leping on saavutanud kõrgpunkti oma ihu ja vere andmises: selle ihu ja vere, mille ta sai Maarjast"[6]

See esimene õpetus Jumalaema kohta on oluline, ning me peame seda oma tegudega näitama: kutse, iga päev Jumala tahtega võimalikult suurt ühendust otsida, meeldivatel hetkedel kindlasti, kuid ka siis, kui on raske ja see meilt ohvrit nõuab. Jumala tahtele truuks jäämine vaevanõudvates tingimustes annab

tunnistust ausatest kavatsustest ja kindlatest soovidest Jeesusele lähedalt järgneda. Tuletagem meelde neid püha Josemaria sõnu, mis ta lausus ühes palves Püha Vaimu poole: "Ma soovin seda, mida sina tahad. Ma tahan, sest Sina tahad seda. Ma tahan nii, nagu tahad Sina. Ma tahan siis, kui Sina tahad...?"[7]

Otsusest truuks jääda räägib ta taas, kirjutades: "Kindlasti oled sa "püha kadedusega" mõelnud selle noore Apostli peale, *quem diligebat Iesus* – keda Jeesus armastas. Kas ei meeldi sulle, kui ka sind võiks nii iseloomustada: "see, kes Jumala tahet armastab"?

Hoolitse iga päev selle eest, et see tõesti nii oleks"[8]

See eesmärk saab teoks, kui me iga päev ja igal hetkel ka kõige väiksemates pisiasjades Issanda lähedust ja temaga samastumist otsime. "Selle jaoks, kes armastab, ei

ole tähtsusetuid asju”, nagu ütleb
meie Asutaja. ”Armastus suurendab
meie tegusid nii palju, et ka kõige
väiksem neist võib jõuda
kangelaslike tegude ringi. Kui
väärtuslikuks muutuvad Jumala
silms truudus nendes asjades ja
väikesed suretamised! Need
kasvatavad tahtejõudu ja teevad sinu
hinge suureks. Ning oma truuduse ja
väikeste kohustustega aitad sa kaasa,
et teiste elu meeldivamaks muuta”.

[9]

Meie armas Neitsi käitub nii. Sellest
annab tunnistust eriti
Inimesekssaamine ja tema Risti all
seismine, kui ta oma poja kannatuse
ja surma tunnistajaks oli. Niisama
kirglikult armastas ta Jumala tahet
ka kõigis teistes olukordades: kui ta
Natsaretis koduse majapidamise eest
hoolitses, kui ta inimesi vastu võttis,
kes temalt nõuandeid ja lohutust
ootasid, kui ta Jeesusega või oma
sugulastega kõigil võimalikel

teemadel vestles. Jumala arm
suurenes temas pidevalt nende
olukordade kaudu alates pärispatuta
saamisest kuni Püha Vaimu täieliku
vastu võtmiseni.

Lisaks lepingulaudadele säilitati
seaduselaegastes ühte osa
taevamannast, millega Jumal kõrbes
rändavat rahvahulka toitis. See
toidus – nii rääkis Jeesus ise
Kapernaumas Eluleivast [10] — oli
juba märk Euhharistiast, Kristuse
tõelisest Ihust ja Verest, mida me
loori all oma Tabernaaklites
säilitame, et Issanda poole palvetada
ja sellest hinnalisest aardest toitu
saada. See on meie jaoks, kes me
igavese eluaseme poole rändame,
uueks mannaks saanud.

Järgigem eeskuju, mida Maarja oma
käitumisega jättis. Kes oleks kogu
maapeal suhelnud Jeesusega
peenetundelisemalt ja
armastusväärsemalt kui tema? Kes

oleks võinud jälgida Jeesust nii tema varjatud elu ajal Natsaretis kui avaliku tegutsemise ajal rohkem kui Maarja? Kes oleks võtnud teda vastu suurema innuga pühas Armulauas, pärast Issanda Taevassevõtmist, kui ta oma võrratud ohvriannid ja oma sakramentaalse kohalolu Apostlite ja preestrite, kui nende järeltulijate kätte usaldas? Tõepoolest, Maaria on euhharistlik naine, nagu ütles õnnis Johannes Paulus II.

Õppigem ka vaadeldes Maarjat kui foederis arca, tõelist seaduse laegast, mille toob meieni Suurpüha liturgia. Maarjalt õpime me intensiivsemalt ja sügavamalt Jeesusega sõnas ja Euhharistias suhtlema, nii Pühakirja lugedes ja vaadeldes kui ka Pühal Missal ja Armulaual osaledes. Sest inimene ei ela mitte üksnes leivast, vaid igast sõnast, mis lähtub Jumalast. – Leib ja sõna. Armulaud ja palve. "Muidu ei ole sul üleloomulikku elu." [11]

15. augusti Suurpüha meenutab
meile, Opus Dei tütardele ja
poegadele sedasama päeva 1951.
aastal, mil püha Josemaria, Jumala
poolt sisendatud üleloomuliku
rahutuse tõttu, Loretosse pühasse
majja läks, et seal Opus Dei Maarja
puhtaimale südamele pühitseda.

Meie Isa rääkis sageli nendest
olukordadest, mil armsaima neitsi
emalik hoolitsus eriti tunda oli.
Muuhulgas meenutas ta, kui sügava
mulje jättis talle kirjutis altaril, *hic
Verbum caro factum est* , siin sai Sõna
Lihaks. Samaaegselt mõtles ta ka
kindlustunde peale, et Jumal teda
alati kuulda võtab, sest seda
sisendasid need sõnad tema
südamesse. Aasta hiljem ütles ta:
”Siin, selles majas, mis on inimkätega
ehitatud ja on nagu väike plekike
maapeal, on viibinud Jumal (...) Ka
täna tunnen ma sedasama.
Heameelega läheksin ma jälle
Loretosse ja mõtetes lähen ma sinna,

et Jeesuse lapsepõlve läbi elada,
vaadeldes samal ajal seda *Hic
verbum caro factum est* ."[12]

Tal oli alati väga suur austus
Jumalaema vastu ning see kasvas
pidevalt. See ei lakanud kasvamast
nii kaua, kuni ta taevasesse isamajja
jõudis. Nüüd tahaksin veel rääkida
teile ühest teisest asjast, mis näitab,
kuidas Püha Vaimu sisendusel meie
Asutaja lapselik armastus Maarja
vastu üha kasvas ja kasvas. Tegemist
on sõnadega, mida ta lausus 23.
augustil 1971, päeval pärast Neitsi
Maarja Puhtaima Südame päeva,
mida tol ajal 22. augustil tähistati,
ning mis sügavalt südamesse läksid:
*adeamus cum fiducia ad Thronum
gloriæ, ut misericordiam conse
quamur*.

Meie Isa peatus Põhja Itaalias, kus ta
töötas ja natuke ka puhkas. Sel aastal
palvetas ta eriti intensiivselt Kiriku,
Paavsti, Opus Dei ja kõigi inimeste

eest. "Enne ma ei palunud", rääkis ta usalduslikult 1970. aasta aprillis, "sest ma arvasin, et oleks parem ennast lihtsalt Jumala kätte usaldada. Tookord, sel ajal oli see õige, sest nii sai paremini selgeks, et kõik, kogu jõud on temalt tulnud. Nüüd aga tunnen ma, et on vaja palvetada. Ma mõistan nüüd paremini Issanda sõna kogu jõudu: Paluge, siis antakse teile; otsige, siis leiate; koputage, siis teile avatakse (Mt 7, 7). Ma olen veendunud, et on vaja palju palvetada. Ja ma tahaksin oma palved Jumalaema tuhat korda õnnistatud kätele panna." [13]

Mõned nädalad hiljem, 6. augustil 1970, kinnitas Issand seda. Ta palvetas lakkamata: *Clama, ne cesses!* , need Prohvet Jesaja sõnad kõlasid püha Josemaria hinges kui kaja. [14] Pärast seda jumalikku sisendust hakkas ta külastama erinevaid Maarjale omistatud pühamuid Euroopas ja Ameerikas. Ja

nagu ma juba täna kirjutasin, sai ta 23. augustil 1971 kinnituse sellele, et oli ja on vaja Maarja poole pöörduda, sest tema palved võetakse kuulda.

Sel päeval, kui ta nagu alati, oma südame Don Alvarole ja minule avas, ütles ta meile: "Täna, hommikusöögi ajal, pani Issand need sõnad mulle pähe. Need on nagu vastus ühisele hüüdele, mis eilse Maarja Suurpüha puhul taevasse tõusis, sest kõik ju palvetasid palju. Palvetagem ja usaldagem endid Jumala halastavatesse kätesse. Me ei peaks paluma Jumalalt õiglust, sest see suruks meid alla. Me ei suudaks enam peadki tõsta, sest tema täius on nii lõputu! Me peame temalt halastust paluma. Vaene inimsüda palub otsekohe, nagu oleks see õigusenõudmine. Meil ei ole loomulikult nõudmisi! Kuid me võime end Maarja eestkostele usaldada, sest Jumala halastus on nii lõputu, sest ta võtab alati oma lapsi

kuulda, eriti aga siis, kui me tema poole tema ema kaudu pöördume”.
[15]

Ma edastasin teile selle meie Isa usaldusliku teate sooviga, et kõik selle omaks võtaksid. Olete kindlasti märganud, et kirjutan palju palvest, sest see on kindel viis, et saada Armu, mida Kirik, Paavst, Opus Dei, inimesed, igaüks meist niiväga vajab. Püüdkem igapäevased mõtiskluspalved nii hommikuti kui õhtuti nii hästi teha kui võimalik ja nende ajal nii paljude palvesoovide eest paluda, kui võimalik. Usuga, alandlikkusega, püsivusega, rahuga ja rõõmuga, sest me oleme Jumala lapsed ja Jumalaema lapsed ning jääme alati võitjateks.

Möödunud 11. juuli oli mul võimalus Fatimat külastada ja olla seal *capelinhas* kõigi teiega ühenduses. Ma palvetasin teie palvesoovide eest ja oli nii koos teiega. Koos

palvetasime me Kiriku, Paavsti ja tema kaastöötajate, Opus Dei ja kogu inimkonna eest. Oli üsna kerge, meie Isa sõnadele mõeldes – seal, ”pelgupaigas” - kõiki nii tolle kui ka praeguse ja tulevase aja tütreid ja poegi palvega saata. Kui jumalik on Jumalaema läheduses viibida!

Mul on palju tööd käsil ka augustikuus. Aidake mind, olge minuga alati ühenduses, et suudaksin need tööd lõpule viia. Soovitan teil veelkord lugeda ja vaadelda, mida kirjutas meie Isa 7. augustil 1931 Pühima Hostia Ülendamise puhul kirjutas [16] , sest olete naised ja mehed, kes iga oma tegevuse eesotsa Kristuse seavad, ka sina, minu tütar ja minu poeg: vaata rahulikult läbi, kuidas sina seda täidad.

Kogu armastusega ma õnnistan teid
teie Isa

+Javier

Pamplona, 1.august 2012

1] Tunnipalve, Neitsi Maarja
Taevassevõtmise Suurpüha, *Vesper*,
esimene hümn .

[2] Rooma Missaal, Neitsi Maarja
Taevassevõtmise Suurpüha, Esimene
lugemine (*Ilm.* 11, 19-12, 1).

[3] Benediktus XVI , Jutlus Neitsi
Maarja Taevassevõtmise Suurpühal,
15-VIII-2011.

[4] *Hb* 9, 4.

[5] Püha Josemaría, *Tee* , nr. 496.

[6] Benediktus XVI , Jutlus Neitsi
Maarja Taevassevõtmise Suurpühal,
15-VIII-2011.

[7] Püha Josemaría, Isiklikud
märkmed, aprill,1934.

[8] Püha Josemaría, *Sepikoda* , nr. 422.

[9] Püha Josemaría, Meditatsiooni märkmed, 1945.

[10] *Jh* 6, 26-59.

[11] Püha Josemaría, *Tee* , nr. 87.

[12] Püha Josemaría, *Kristus möödub* , nr. 12-13.

[13] Püha Josemaría, Märkmed palverännakust Fatimasse, 14-IV-1970.

[14] *Js* 58, 1

[15] Javier Echevarría, *Mälestused püha Josemariast*, lk.185.

[16] . San Josemaría, *Apuntes íntimos*, 7-VIII-1931, n. 217 (vid. A. Vázquez de Prada, "Opus Dei Asutaja ", I köide,lk. 380-381)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-august-2012/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-august-2012/)
(12.03.2026)